

22

Q. D. B. V.

DISSERTATIO INAUGURALIS JURIDICA

DE

DOMINIO *1783,4.*

QUAM

EX DECRETO

JURIS CONSULTORUM ORDINIS

PRO LICENTIA *11*

GRADUM DOCTORIS

IN UTROQUE JURE

RITE OBTINENDI

2,51
DIE XX. SEPTEMBR. A. R. S. MDCCLXXXIII.

IN ALMA ARGENTORATENSIVM UNIVERSITATE

SOLEMNITER DEFENDET

ALEXIUS JOSEPHUS BLASIUS

FOCCART,

MOLSHEIMENSIS

H. L. Q. C.

ARGENTORATI,

Ex Prelo LORENZII & SCHULERI, Direct. Nobilit. Typogr.

218

D I S S E R T A T I O I N A U G U R I A L I S J U R I D I C A

D O M I N I O

EX DECRETO
JURIS FACULTATIS ORDINIS
P R O F E S S O R I A
G R A D U M D O C T O R I S

IN VIENNA
DIE XX SEPTEMBER A. D. MDCCXXXIII
IN AULA ARGENTORATIENSIS UNIVERSITATIS
SOLENNITER DEFENSIT

ALEXIUS JOSEPHUS BLASIVS
P O C C A R T

M O S T R A E
A G E N T O R A T I
Dr. Pilsb. Bossart & Sohn, Buchb. No. 11. 1733

BOSSART & SOHN
BÜCHERBANDER
N. 11. 1733

111

111

ILLUSTRISSIMO
DOMINO DOMINO
JOHANNI
DE DIETRICH
COMITI RUPIS VALLENSIS
DOMINO IN REICHSHOFFEN ET NIEDERBRONN,
RAMSTEIN ET ALIIS LOCIS &c.
REGII ORDINIS MERITI MILITARIS
EQUITI
ET
SECRETARIO INTERPRETI
CIVITATIS ARGENTINENSIS PRÆTORI HONORARIO
PATRONO OPTIMO

OMNINO
DOMINO DOMINO
JOHANNI
DE DIEFRICH
COMITI RUTS WALLENSIS
DOMINO IN REGENSHOFFEN ET NIEDERKONIG
RAMSTEIN ET ALIIS LOCIS &c.
REGNI ORDINIS MERITI MILITARIS
EGITTI
ET
SECRETARIO INTERPRETI
GENITALI ARCHIDUCIS REXTORI BOHEMIAE
PATRONO OPTIMO

Illustrissime Domine!

Dignatus es humillimis, quas ad **TE**
deferre ausus sum, precibus, gratiose an-
nuere, utque leves hasce pagellas **Nomini**
TUO inscriberem, Primitiasque studiorum

juridicorum publice TIBI consecrarem, ve-
niam largitus es quam humanissime. Gra-
tus, lætusque opportuna hac occasione in
TUAS, Illustrissime Domine, excurrerem
laudes, eximiasque virtutes, quæ TE, cha-
rum Regi, amandum Patriæ, Venerandum
omnibus efficiunt, quibusque illustris TUÆ
Domus gloriam, posteris reddis immorta-
lem. Verum cum eas pro dignitate celebra-
re vires meæ exiguæ non permittant, suffi-
ciat mihi ardentissimis divinum Numen pre-

cibus rogare, ut in TE, illustremque Do-
mum TUAM omnis generis benedictionem
largissima manu effundat: interim perge
TUO potenti Patrocinio tueri & ornare

Illustrissime Domine!

*addictissimum & devotissimum
clientem*

ALEX. JOS. BLASIIUM FOCCART.

... illis regere, ut in TE, illustrempre Do
... munt TUSA/omni/genera benedictionem
... in giffina: manna/ effundat: interiori page
... TUO. potent Parocho in TE & curas

Illustrissime Domine!
... ror Reg, amandam Patria, Perandem
... annibus efficiant, quibusque illustri TUE
... lam. Form sua est pro dignitate celebra

... non penitent, ficut
... ALEX JOS BLASII FORCARI

PROÆMIUM.

CUM aptam Dissertationi inaugurali materiam
circumspicerem, nullam, quæ ob insignem
in Jurisprudentia usum mihi arrideret magis; præ-
ter illam de *Dominio* inveni: quotquot enim (uti
hodie vocamus) processus oriuntur, vix non omnes
læsionem *Mei & Tui* respiciunt, quæ duo vocabula

A

in

in dominio ceu effectus in causâ continentur. In hâc autem materia ita versabor, ut, quam breviter fieri poterit, originem, naturam, nec non diversas Dominiî species ante oculos ponam, digniorem hujus objecti elaborationem Virorum de Jurisprudencia meritorum calamo relinquens: Tyronis interim conatui veniam non denegabit Lector benevolus.

CAPUT I.

DE ORIGINE DOMINIÎ.

§. I.

Status primævus fuit status rerum nullius.

RES omnes initio ab authore naturæ Deo velut in medio hominibus fuisse expositas, ita, ut spectatâ sola natura, non magis ad hunc, quam ad alium pertinerent, omnium tum antiquiorum, tum recentiorum unanimis fere est doctrina

na. (a) Fortunata hæc tempora, ubi bene beateque homines in universali quadam honorum communionem vixisse feruntur, a Poëtis insigni *Auræ ætatis* nomine celebrantur: (b) neque defunt argumenta ex ipsa ratione petita, quæ pro primævo communionis statu militant: imprimis enim nec in homine, nec in ipsa rerum extra hominem positarum natura rationem quandam deprehendere licet quare res aliqua huic potius, quam illi tributa sit. (c) Accedit, quod initio res hujus universi, cum adhuc inter paucos subsisteret mortalium genus,

A 2 nus,

(a) Jam gentiles uno fere ore tradiderunt: initio unum cunctis fuisse patrimonium, omnia fuisse communia indivisa omnibus, vid. JUSTINUS *Lib. XLIII. Cap. I.* SENECA *Epist. 90.* . . . JOH. DE DICASTILLO *de Just. & Jur. Lib. II. Tract. I. Disput. I. dub. 10. num. 132. seqq.* GROTIUS *de J. B. & P. Lib. II. cap. II. §. 2.* PUFENDORF *de J. N. & G. Lib. IV. cap. 4.*

(b) VIRGILIUS *Lib. I. Georg. Vers. 126.*

Nulli subigebant arva coloni
Nec signare quidem aut partiri limite campum
Fas erat: in medium quærebant: ipsaque tellus
Omnia liberius nullo poscente ferrebat.

(c) Cf. quoad hoc erudita, dissert Ill. D. EHRLEN *Specim. I. §. 4. pap. 7. Arg. 1756.*

nus, occupari omnes non potuerint, nec etiam, ut de iis occupandis multum laborarent homines, necesse fuerit abundantibus vitæ subsidiis.

§. II.

*Dominii
particularis
introducō.*

Sed cum augetur numerus hominum, res aliquæ sensim exhaurirentur, pecus curam, tellus culturam exigeret, homines bona terræ sibi tanquam propria arrogare cœperunt, &, ut quivis laborum suorum fructus solus perciperet, alios ab illorum participatione excluderunt: (d) tum demum audita sunt duo ista vocabula *Meum & Tuum*, tum demum dicere licuerat: *meus ager, mea arbor, meum pecus* &c. successu temporis, cum nempe inventio & usus metalli permutationis locum occuparent, magis magisque hæc vocabula fuere extensa.

§. III.

*Modus hujus
introducōnis.*

Circa modum, quo hæc dominiorum particularium

(d) Cum primum genus mortaliū in plures familias dividi cœpisset, distincta rerum Dominia provenire . . . PUFENDORF
de *J. N. & G. Lib. IV. Cap. 6. §. 2.*

larium introductio facta sit, mirum inter se discrepant Doctores: multi cum GROTIUS (e) statuunt homines a communione rerum crescente humano genere paulatim recessisse, & facta *divisione* dominia singularia introduxisse. Alii cum PUFENDORFIO (f) pacto sive expresso sive tacito opus fuisse contendunt ad dominia particularia introducenda. Alii præcipue hodierni naturalem dominii originem ex *sola occupatione* derivant, cum quibus & nos sentimus, utpote cui sententiæ & sana ratio (g) & ipsæ leges suffragantur. (h) Opinionem hanc præ aliis contra GROTIUM & PUFENDORFIUM egregie probant LOKIUS, (i) TITIUS, (k) STRUVIUS (l) aliique.

A 3

§. IV.

(e) de *J. B. & P. Lib. II. Cap. II. §. 2.*

(f) de *J. N. & G. Lib. IV. Cap. 4.*

(g) uti ex mox dicendis patebit.

(h) Cf. *L. I. §. 1. D. de A. vel. A. P.*

(i) *du Gouvern. civ. Liv. II. Chap. 4.* cujus ratiocinia in compendio sistit BARBEYRACIUS in notis ad PUFENDORF. *J. N. & G. Lib. IV. Cap. 4. §. 1. n. 2. & §. 4. n. 4.*

(k) ad PUFENDORFIUM de *O. H. & C. Obs. 218.*

(l) *Synt. Jur. Feud. Cap. I. th. 1.*

§. IV.

*Ilius fun-
damentum.*

Hanc autem rerum occupationem non modo fieri licite potuisse, sed & ratione quadam, vel saltem hypothetice necessarium fuisse, sequentia ratiocinia evincunt: certum est, divinum Numen, dum genus humanum existere in hoc terrarum orbe voluit, pro infinita sua sapientia & benignitate veram hujus generis felicitatem atque perfectionem pro scopo habuisse: posito igitur hoc fine non potuit non velle media ad illum consequendum necessaria: jam vero innumeræ res in hac universo conspiciuntur, quibus homines ad felicitatem istam obtinendam indigent; sequitur igitur ex sola sana ratione, benignissimum Numen hominibus quoque facultatem moralem, sive jus dedisse, res istas, quatenus ipsorum felicitati inservire possunt, occupandi, easque in usus suos convertendi. (m) Cum vero unicuique hominum, quæ tali,

(m) Hanc veritatem naturalem magis adhuc firmat jus divinum positivum, *Genes. I. 28.* item *Genes. IX. 2.*

rali, eadem natura sit indita, idem propositus finis, simul & illud patet, Deum singulis hominibus qua hominibus, idem ac æquale jus in res creatas tribuisse quatenus ad promovendam ipsorum felicitatem faciunt.

§. V.

Ex dictis hactenus pronò alveo fluit; homines, *Necessitas.* ut necessitatibus suis commodisque æqua ratione prospicerent, potuisse ex rebus istis in medio positis quasdam, jure sibi a creatore concessio, & citra aliorum injuriam occupare; hoc enim ipso ex voluntate Dei illarum Dominium sibi acquisiverunt: verum proinde assertum nostrum erit: introductionem Dominiorum singularium licite fieri potuisse: quod autem hæc ipsa introductio (uti pariter affirmavimus) ratione quadam necessaria fuerit, ex inde cuilibet satis patebit, quod conditio humani generis, ratio pacis, felicitatis, bonique ordinis conservandi necessario Dominia particularia exigere videantur: spectata enim hominum indole, quæ
sui

fui amans, cupiditati atque ambitioni subiecta est, nullum aliud evitandarum rixarum, introducendique ordinis fuerat remedium, quam rerum divisiones (n) ipsis sacris LL. approbatæ. (o) Non obscure ex his colligitur Domini in ipso jure naturali fundamentum, cum ex hujus principio speculativo omne illud jure naturæ licitum fit, adeoque in eo fundamentum habeat, quidquid aliquid confert ad rectam generis humani constitutionem atque felicitatem. Sufficiant hæc de origine Domini: (p) superest adhuc ut videamus, quid sit Dominium: de hoc agit

CAPUT

(n) Cf. quoad hoc ANDR. RIVETUS apud STRUV. *Synr. Jur. Feud. Cap. I. pag. 4.*

(o) *Exod. XX. vers. 15.*

(p) Plura qui desiderat, vid. *Elementa Jur. Civ. secundum ordinem Inst. imper. exposita auctore Cl. D. KUGLER, J. U. D. & Pr. P. O. in specie vid. Lib. II. Pens. III. ubi plures hanc rem, & solidas, more suo, rationes affert Vir Doctissimus.*

CAPUT II.

DE DEFINITIONE DOMINII.

§. I.

Sane, cum Dominium, uti omnes fatentur, inter jura realia optimum maximumque sit, haud parum refert veram ejus ac genuinam naturam probe intelligi, atque ostendi, qua ratione illud a reliquis juris speciebus distinctum sit; quod ipsum, nisi illud recte definiverimus, vix sperare licet. In formanda autem Dominiū Definitione non inhærebimus iis, quæ circa etymon hujus vocis adduci possent, cum in hoc nobis otium jam fecerint, qui ex professo, uti ajunt, de hac re tractarunt: (a) missis igitur hisce in naturam Dominiū inquiramus.

§. II.

Hic autem notandum præprimis est, quod hac in re frustra sane ad leges Romanas recurramus. *Definitiones
LL. Romanæ*

B tur

(a) Cf. inter alios GUIL. FOERSTERUS in *Libr. singul. de Dominio* Cap. I.

*Illarum
insufficiencia:*

tur utpote quæ nullam, saltem accuratam Domini Definitionem nobis sistunt: equidem innumeris fere in locis Domini passim mentio fit, integrique imo tituli occurrunt, in quibus modi acquirendi Domini amplissime enarrantur; nulli vero *iuris realis*, aut, quæ præcipua ejus est species, Domini adæquata quædam sistitur definitio (b).

§. III.

*Definitiones
Istorum an-
tiquiorum.*

Hinc Doctores ad defectum hunc, nescio sup-
plendum vel augendum potius, proprio Marte Do-
minii definitiones fabricarunt, quæ uti numero
fere infinitæ, ita re longe diversissimæ reperiun-
tur (c). Ita, ut ne ulla quidem regulis bonæ
definitionis secundum præcepta logices satisfacere
videa-

(b) *L. 13. pr. D. de A. R. D.* Dominium quidem explicatur per
propriatatem - - - JUSTINIANUS §. 4. *Inst. de Usufr.* illud de-
finit *per plenam in re potestatem*, verum neque ex his neque ex
aliis, ad quas Doctores provocare solent, legibus Domini natura
intelligi potest, cum nil nisi quidam illius effectus vage nimis &
iudeterminate indicentur.

(c) Cf. sup. Laud. FOERSTERUS qui integrum tractatum de Do-
minio conscripsit: cap. 4. plurimas affert Doctorum Definitiones.

videatur, dum aliæ latiores aliæ strictiores suo de-
 finito sint: & licet hinc inde una occurrat ab ^{Illarum} defectus.
 utroque hoc vitio immunis, in eo saltem peccat,
 quod non exprimat differentiam ultimam, seu no-
 tam illam characteristicam, per quam dominium
 ab omnibus aliis speciebus juris in re differt.

§. IV.

Major tamen numerus, saltem recentiorum in ^{Recentiorum}
 illam Domini Definitionem inclinat, qua dicitur, ^{definitio.}
ius de re corporali perfecte disponendi eamque vin-
dicandi, nisi vel lex vel conventio vel testamentum
obsistat; ipse HEINECCIUS Elem. Jur. civ. §. 335.
 illam adoptavit, licet plurimis nævis laborare vi-
 deatur, inter quos palpabilem sane nominamus
 limitationem vel clausulam illam: *nisi vel lex, Illius nævi.*
vel conventio vel testamentum obsistat. Expressis ver-
 bis hîc a regula, si qua adesset, jam fit exce-
 ptio: quem vero logicum later, quam maxime vi-
 tiosum esse, ibi statuere velle exceptiones, ubi
 sermo adhuc est de regula quadam universali,
 quam exceptiones neutiquam ingredi possunt, eo

præcipue in casu ubi definitio ab eo tantum defumitur, quod plerumque fit. Hæc autem methodus siqua in scientia, in jurisprudentia certe quam maxime viget: cum igitur in ejusmodi definitione non omne id exprimi possit, quod fit *semper*, sed tantum id quod fit *plerumque*, sequitur talem regulam suas pati exceptiones, quæ non raro tam copiosæ sunt, ut, si mox deberent in ipsa definitione seu regula generali exprimi, integer non raro tractatus regularum & exceptionum uno eodemque filo loco definitionis nasceretur.

§. V.

Nostra domini definitio.

Hinc Dominium clarius ita definiri posse videtur, quod fit *Jus de re corporali disponendi eamque consumendi*: vocatur quoque *proprietas*, *la propriété*, germ. *das Eigenthum*.

§. VI.

Quæ legitur ex principiis

Ne vero gratis hanc Domini Definitionem admittere videamur, applicemus illi regulas in quacunque

cunque definitione observandas; ac primo quidem ex præceptis Logices constat omnem definitionem, ut legitima sit, constare debere (ut cum *Philosophis* loquar) *genere proximo & differentia ultima*; *genus* ^{1º. Logices.} autem *proximum* dicitur *illud sub quo species definienda immediate continetur*, ita, ut nullum detur intermedium. *Differentia ultima* *Philosophis* dicitur *illa individui cujusdam nota, vi cujus præcisè ab omnibus aliis speciebus sub eodem genere contentis distingui potest*: jam vero utroque hoc requisito nostra gaudet definitio: diximus enim in primis, *Dominium esse jus quoddam & sic quidem generice tantum loquendo genus illius proximum adstruxisse putamus, tale scilicet, sub quo immediate species definienda continetur*: prima enim, quam posito hoc genere instituere possumus, quæstio, illa est, ut interrogemus: quale jus? ipsa vero responsio ad hanc interrogationem jam erit species. Examinemus paucis num secundo quoque! requisito *differentia scilicet ultima*, gaudeat definitio nostra. Verum hoc erit, si certum sit, quod nota illa per quam *Dominium* ab omnibus aliis speciebus juris

in re distinguimus, nulli alteri, ac proinde soli Dominio conveniat: jam vero differentia illa ultima (puta illam, qua Dominium diximus *Jus rem corporalem consumendi*) (*d*) soli Dominio competit, & omnes alios Dominii effectus in se includit: ergo relate ad secundum requisitum definitio nostra quoque valebit. (*e*).

§. VII.

Uti ex haftenus dictis patet, definitio nostra ab effectu quem Domino tribuit desumpta est, occasione

(*d*) Hanc facultatem per ipsas leges Dominio competere apparet ex *pr. Inst. de Usufr. & L. I. D. eod.* ubi sic definitur usufructus. *est jus utendi fruendi rebus alienis salva earum substantia:* clare ex hoc sequitur, *substantiam* rei in *solius* Dominii dispositione esse ac proinde illum *solum* jus habere illam consumendi.

(*e*) Non movent nos objectiones hic fieri solitæ, scilicet quod etiam dentur casus, ubi aliquis, qui Dominus rei non est, nihilominus Dominii effectus possit exercere & v. v. sic e. g. dicitur creditorem habere jus distrahendi pignus, licet ejus Dominus non sit; sed ad hanc, uti & ad alias hujus generis objectiones respondemus: creditorem hoc non facere quasi hoc jus haberet ex natura rei, sed nomine mandatario scilicet debitoris, sicuti quoque Procurator, Tutor, Curator idem jus non jure proprio sed vi legis aut pacti exercent.

fione cujus a nonnullis forsitan objici posset, illam propterea omnibus numeris non esse absolutam, cum potiores semper habeantur definitiones (uti Philosophi dicunt) *a priori*, id est, ex ratione, essentia vel causa rei desumptæ. Concedimus hoc in philosophia optime procedere, sed longe aliter rem se habere in scientia juris: Jcti enim qui de jure maxime quærunt, ad ejus potissimum effectum, quem in vita civili producit, animum intendunt. Imo obscuriores plurimæ redderentur definitiones Juris, si illum Logices rigorem observare deberemus, (f) vi cujus e. g. in definitione Dominii omnes causæ proximæ illius enumerari deberent. (g) 2º. Jurispru-
dentiæ.

Tantum de Definitione Dominii.

(f) Quod pariter sensit HUBER *Prælect. Inst. h. t. n. 13.* ubi dicit: *rerum moralium vis & conditio maxime in effectibus consistit: saltem inde cognoscitur, & nusquam melius quam in illis conspicitur; ideoque inde definitiones juris optime componuntur; quæ vero a priori petitæ sunt, amant esse obscuriores.*

(g) Ad reliquas quæstiones, quæ adhuc moveri possent, & præcipue ad illam quod etiam *res incorporalis consumi possit*, si quidem in LL. occurrant hæc voces: *Actio consumta*, *obligatio consumta*, &c. paucis sic respondemus, hoc in *sensu improprio* ita dici; cum illa tantum *res proprie* consumi possit, quæ constat partibus *corporalibus seu physicis.*

CAPUT III.
DE DIVISIONE DOMINII.

§. I.

*Diviso
Dominii
1°. Jur. Rom.*

Pergimus ad ultimum objecti præfixi membrum ad diversas scilicet Dominii species, ubi in primis nobis sufficiat paucis tantum tetigisse illa, quæ Jure Romano circa divisionem Dominii obtinebant: cum enim omnia hæc legibus novioribus sublata sint, iis longius inhærere duximus superfluum: dividebatur Jur. Rom. Dominium in *Quiritarium* & *Bonitarium*: illud a solis civibus Romanis, modis tantum civilibus, hoc etiam ab aliis, modis quibuscunque naturalibus acquiri poterat. (a) Porro *Dominium Quiritarium* tantum in rebus *mancipi*, *Bonitarium* etiam in rebus *nec mancipi* locum habebat. (b) Sed JUSTINIANUS Jure novo tum

divisio-

(a) Pluribus de his agit HEINECCIUS in *antiq. Jur. rom. ad Tit. I. Lib. II. Inst. pag. 451.*

(b) Quænam *res mancipi* & *nec mancipi* apud Romanos fuerint, pariter exponit HEINECC, *L. C. pag. 439.*

divisionem Dominiū in QUIRITARIUM & BONITARIUM, (c) tum rerum in *res mancipi* & *nec mancipi* (d) sustulit.

§. II.

Transeamus ad aliam Dominiū divisionem jure ^{2^o. Jur. hodiern.} hodierno cognitam quam *Glossatores* mediū ævi invenisse videntur. (e) Cum enim Dominiū ita possit esse comparatum, ut aliquis non modo comoda ex re quadam percipere, sed etiam de illa quocunque modo disponere possit; cumque e contrario dentur casus, ubi quis non omnes, sed aliquos tantum Dominiū effectus possit exercere, Doctores exinde Dominiū in *plenum* & *minus plenum* descripserunt: *plenum* nominarunt illud quod Domino tribuit facultatem de re disponendi omnem utilitatem ex illa percipiendi eamque amissam vindicandi: *minus plenum*, in quo dictæ facultates divisæ sunt, ac proinde uni soli non competunt.

C

§. III.

(c) in *L. un. Cod. de Nud. Jur. Quirr. toll.*

(d) *L. un. Cod. de Usucap. Transform.*

(e) Nec enim in natura Dominiū, nec in legibus fundata reperitur.

§. III.

Cum igitur, uti diximus, in Dominio minus pleno facultates Domini dividuæ sint, oritur exinde subdivisio Domini minus pleni: possunt enim dictæ facultates ita esse dividuæ, ut unus habeat jus de substantia rei disponendi, alter vero illa utendi fruendi eamque vindicandi, oritur exinde in casu priori Dominium *directum* in posteriore *utile*. (f) Atque hæc sunt, quæ pro virium tenuitate de origine, definitione & divisione Domini dicere liceat: plura utique pertractandi locus hinc inde fuisset. (g) Sed ob temporis angustias illos, qui *ex professo* de hac re tractarunt, consulendos relinquimus. (h)

(f) Domini minus pleni species sunt *Feudum Emphyteusis* &c. ubi Dominus *directus* & *Dominus Emphyteusis* habent Dominium *directum*, *Vasallus* autem Dominium *utile*.

(g) Sic quoque in usu est Domini divisio in *verum* vel *factum* illud *realiter* adest, hoc a *Prætoribus* fingitur adest v. g. in possessore bonæ fidei &c.

(h) Inter alios Cf. FOERSTERUS *supr. cit. integr. Tract. de Dominio.*

THESES MISCELLÆ.

I.

Precarium non finitur morte concedentis.

II.

Testamentum iter facientis non est privilegiatum.

III.

Neque illud fœminæ parturientis.

IV.

Surdi & muti non semper prohibentur a testamenti factione activa.

V.

Fœmina in codicillo testis esse nequit.

VI.

Filius familias hæres fiduciarius a patre institutus, restituendo hæreditatem non tenetur fructus in quartam Trebell. computare.

C 2

VII.

VII.

Legitima non à natura, sed ex legis dispositione debetur.

VIII.

Honorabili tamen institutionis titulo.

IX.

Fidejussio est negotium accessorium.

X.

Beneficium legis II dæ Cod. de rescind. empt. vend. etiam ad emptorem extendendum est.

XI.

Erronea est illorum opinio, qui putant, quod sub amissione Arrhæ liceat ab emptione venditione recedere.

XII.

Mandatarius potest expensas utiles & necessarias in negotium factas a mandante exigere.

XIII.

XIII.

Negotiorum gestor regulariter de culpa levè tenetur.

XIV.

Fœmina dotem promittens, & ex hac promissione convenia non potest opponere exceptionem Scii Vellej.

XV.

Gaudet tamen illo, licet se debtricem principalem constituerit.

XVI.

Minores læsi restituantur.

XVII.

Quod beneficium etiam transit ad illorum hæredes majorenes.

XVIII.

Usuræ (modicæ) in æquitate naturali fundatæ sunt.

XIX.

Feudum acquiritur quoque per præscriptionem.

XX.

Feminae regulariter in feudo Franco non succedunt.

XXI.

Legitimati per subsequens matrimonium hodie in feudis succedunt.

XXII.

Dominus absque consensu vasalli possidentis exspectativam concedere potest.

XXIII.

Jus patronatus vendi nequit.

XXIV.

Laici decimas contra Ecclesiam praescribere possunt.

Straßburg, Diss., 1776-93

ULB Halle

005 359 813

3

B.I.G.

Farbkarte #13

Black
3/Color
White
Magenta
Red
Yellow
Green
Cyan
Blue

B. V.
GURALIS JURIDICA

INIO 1783/4.

M
RETO
ORUM ORDINIS

CENTIA
DOCTORIS

11

QUE JURE
FINENDI
I. R. S. MDCCLXXXIII.
ENSIVM UNIVERSITATE
DEFENDET

PHUS BLASIUS
ART,

MENSIS
Q. C.

ORATI,
RI, Direct. Nobilit. Typogr.

